

ກູງກະທຽວ
ກຳຫັດມາຕຮ້ານສິນຄ້າເກະຊາດສໍາຫັກ
ເມັດຕໍ່ວິສິງ : ຂໍກຳຫັດປະມານອະພາທອກຊື່ນເປັນມາຕຮ້ານບັງຄັບ
ພ.ສ. ۲۵۵۷

ອາຫັນຈາກຕາມຄວາມໃນມາດຕະກຳ ៥ ວຣຄໍານຶ່ງ ແລະ ມາດຕະກຳ ១៥ ວຣຄໍສອງ ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸດີ
ມາຕຮ້ານສິນຄ້າເກະຊາດ ພ.ສ. ۲۵۵۷ ຮັ້ມນຕີວ່າການກະທຽວເກະຊາດແລະ ສທກຣນ໌ອອກກູງກະທຽວໄວ້
ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຂໍ້ ១ ກູງກະທຽວນີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັງຄັບເນື່ອພັນກຳຫັດສາມຮ້ອຍທກສີບໜ້າວັນນັບແຕ່ວັນປະກາສ
ໃນຮາຊກົງຈານເບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ຂໍ້ ២ ໃຫ້ມາຕຮ້ານສິນຄ້າເກະຊາດ ເລກທີ ມກຊ. ៤៧០២ - ២៥៥៧ ຕາມປະກາສກະທຽວ
ເກະຊາດແລະ ສທກຣນ໌ ເຮືອງ ກຳຫັດມາຕຮ້ານສິນຄ້າເກະຊາດ : ເມັດຕໍ່ວິສິງ : ຂໍກຳຫັດປະມານອະພາທອກຊື່ນ
ຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີມາຕຮ້ານສິນຄ້າເກະຊາດ ພ.ສ. ۲۵۵۷ ລົງວັນທີ ៣ ພຸສົຈິກາຍນ ພ.ສ. ۲៥៥៧
ເປັນມາຕຮ້ານບັງຄັບ

ໃຫ້ໄວ້ ນີ້ ວັນທີ ២៧ ພຸສົຈິກາຍນ ພ.ສ. ۲៥៥៧

ພລເອກ ຂັ້ນຫຼັກ ສາວິກລະຍະ

ຮັ້ມນຕີວ່າການກະທຽວເກະຊາດແລະ ສທກຣນ໌

ໜໍາຍເຫຼື່ອ :- ເຫດຜລໃນການປະກາສໃຊ້ກູງກະທຽງຂັບນີ້ ຄື່ອ ເນື່ອຈາກໃນປັດຈຸບັນສິນຄ້າເກະທຽມເລື້ອດຄ້ວຳລືສົງ ແທ້ງດີບທີ່ນຳມາໃຊ້ເປັນອາຫາມີການປັນເປົ້ອນສາຮອະພລາທອກຂືນທຳໃຫ້ເກີດຄວາມໄມ່ປລອດກໍາຍຕ່ອປະຊາຊນ ແລະຜູ້ບຣິໂກຄ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕົ້ນຄວບຄຸມຄຸນກາພສິນຄ້າເກະທຽມດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຜູ້ບຣິໂກຄ ແລະເພື່ອປັ້ງກັນ ຄວາມເສີ່ຍຫາຍອັນອາຈເກີດແກ່ປະຊາຊນ ໂດຍກຳນົດປະມານແລະມາຕາການໃນການຄວບຄຸມສາຮອະພລາທອກຂືນ ເນັພາໃນເມື້ອດຄ້ວຳລືສົງທີ່ນຳມາໃຊ້ເປັນອາຫາມ ໄມຮ່ວມຄົງເລື້ອດຄ້ວຳລືສົງທີ່ໃຊ້ທຳພັນຮູ້ ໃນການນີ້ ໄດ້ມີປະກາສກະທຽງ ເກະທຽມແລະສທກຣນ ເຮື່ອງ ກຳນົດມາຕາຮຽນສິນຄ້າເກະທຽມ : ເລື້ອດຄ້ວຳລືສົງ : ຂ້ອກຳນົດປະມານອະພລາທອກຂືນ ຕາມພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕົມາຕາຮຽນສິນຄ້າເກະທຽມ ພ.ສ. ແຂວງ ລົງວັນທີ ៣ ພຖະຈິກຍານ ພ.ສ. ແຂວງ ແລະໄດ້ມີ ການດຳເນີນການຮັບຝຶກຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົວແທນຂອງກຸ່ມູມີສ່ວນໄດ້ເສີຍຫຼືອຸ່ມືປະໂຍ່ນເກື່ຽວຂ້ອງຄຣບຄ້ວຳຕາມຄວາມໃນ ມາຕຣາ ១៨ ແທ້ງພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕົມາຕາຮຽນສິນຄ້າເກະທຽມ ພ.ສ. ແຂວງ ແລ້ວ ສມຄວນກຳນົດມາຕາຮຽນສິນຄ້າເກະທຽມ ສໍາຮັບເລື້ອດຄ້ວຳລືສົງ : ຂ້ອກຳນົດປະມານອະພລາທອກຂືນເປັນມາຕາຮຽນບັງຄັບ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕົ້ນອອກກູງກະທຽງນີ້

มาตรฐานสินค้าเกษตร

เมล็ดถั่วลิสง : ข้อกำหนดปริมาณอะฟลาทอกซิน

1. ขอบข่าย

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดปริมาณและการควบคุมอะฟลาทอกซินในเมล็ดถั่วลิสงแห้งดิบที่นำมาใช้เป็นอาหาร เพื่อบังคับใช้ในการผลิต การค้า และการควบคุมตรวจสอบเมล็ดถั่วลิสงแห้งดิบที่ผลิต นำเข้า หรือส่งออก

2. นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

2.1 อะฟลาทอกซิน (aflatoxin) หมายถึง สารพิษที่สร้างขึ้นโดยเชื้อรา โดยเฉพาะแอกเซปอร์จิลลัส พลาวัส (*Aspergillus flavus*) และแอกเซเพอร์จิลลัส พาราซิติกัส (*Aspergillus parasiticus*) อะฟลาทอกซินโดยทั่วไปที่พบในถั่วลิสง มี 4 ชนิด คือ อะฟลาทอกซิน บี1 (B1) บี2 (B2) จี1 (G1) และจี2 (G2)

2.2 อะฟลาทอกซินทั้งหมด (total aflatoxins) หมายถึง ผลรวมของปริมาณอะฟลาทอกซินบี1 (B1) บี2 (B2) จี1 (G1) และจี2 (G2)

2.3 ถั่วลิสงแห้งหั่นเปลือก (dried in-shell peanut) หมายถึง ฝักถั่วลิสงที่ปลิดออกจากต้น และนำไปตากหรืออบให้แห้งแล้ว

2.4 เมล็ดถั่วลิสง (peanut kernel) หมายถึง เมล็ดที่ได้หลังจากการนำถั่วลิสงแห้งหั่นเปลือกไปกะเทาะเปลือกออกแล้วได้เมล็ดถั่วลิสงแห้งดิบ ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดถั่วลิสงที่ใช้ทำพันธุ์

2.5 ผู้ผลิตเมล็ดถั่วลิสง (peanut kernel producer) หมายถึง ผู้ที่นำถั่วลิสงแห้งหั่นเปลือกมากะเทาะแยกเมล็ดถั่วลิสงออกให้เมล็ดถั่วลิสงแห้งดิบเพื่อการค้า ทั้งนี้รวมถึงผู้รวบรวม ผู้บรรจุหีบห่อ และคลังสินค้า เมล็ดถั่วลิสง เพื่อการค้า

3. ข้อกำหนดปริมาณอะฟลาทอกซิน และการควบคุม

3.1 ปริมาณอะฟลาทอกซินทั้งหมด (total aflatoxins) ในเมล็ดถั่วลิสงต้องไม่เกิน 20 $\mu\text{g}/\text{kg}$ (ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม)

3.2 ผู้ผลิตเมล็ดถั่วลิสต์ต้องมีมาตรฐานการควบคุมการผลิต ดังต่อไปนี้

3.2.1 คัดแยกเมล็ดขี้นรา เมล็ดแตกหัก เมล็ดเสียหาย และลิงแเปลกปลอมก่อนส่งจำหน่าย และบันทึกข้อมูลการคัดแยกเมล็ดไว้เป็นหลักฐาน โดยเมล็ดที่มีข้อบกพร่องที่คัดออกต้องแยกเก็บในภาชนะที่ติดป้ายบ่งชี้อย่างชัดเจน และห้ามนำไปจำหน่ายเพื่อบริโภคหรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ถั่วลิสต์ที่ใช้เป็นอาหาร

3.2.2 เพื่อให้มั่นใจว่าเมล็ดถั่วลิสต์ที่ส่งจำหน่ายมีปริมาณอะฟลาโทกซินไม่เกินปริมาณที่กำหนดในข้อ 3.1 ผู้ผลิตเมล็ดถั่วลิสต์ ในกรณีของโรงเรือนจะต้องตรวจสอบปริมาณอะฟลาโทกซินในเมล็ดถั่วลิสต์ทุกรุ่น ก่อนจำหน่าย ในกรณีของผู้รวบรวม ผู้บรรจุหีบห่อ และคลังสินค้า ให้สุ่มตรวจสอบปริมาณอะฟลาโทกซินในเมล็ดถั่วลิสต์ที่อยู่ระหว่างเก็บรักษา และเก็บบันทึกข้อมูลผลการตรวจสอบนั้นไว้เพื่อให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเมื่อได้รับการร้องขอ

3.2.3 ให้เก็บบันทึกข้อมูลตามข้อ 3.2.1 และ 3.2.2 ไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี

3.3 ผู้ส่งออกเมล็ดถั่วลิสต์ต้องแสดงหลักฐานว่าเมล็ดถั่วลิสต์ที่ส่งออกเป็นเมล็ดถั่วลิสต์ที่ผลิตมาจากผู้ผลิต เมล็ดถั่วลิสต์ที่ได้รับใบอนุญาตและใบรับรองตามมาตรฐานสินค้าเกษตรฉบับนี้ พร้อมผลการตรวจสอบปริมาณอะฟลาโทกซินซึ่งมีปริมาณไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดของประเทศไทยคู่ค้า

3.4 ผู้นำเข้าเมล็ดถั่วลิสต์ต้องแสดงหลักฐานว่าเมล็ดถั่วลิสต์ที่นำเข้าผลิตมาจากผู้ผลิตที่มีการควบคุมการผลิตตามข้อ 3.2 และมีผลการตรวจสอบอะฟลาโทกซินไม่เกินปริมาณที่กำหนดในข้อ 3.1 จากหน่วยราชการที่มีอำนาจหน้าที่ หรือห้องปฏิบัติการที่เป็นที่ยอมรับ

4. วิธีชักตัวอย่าง

การชักตัวอย่างให้ใช้วิธีชักตัวอย่างที่กำหนดในภาคผนวกของเอกสารมาตรฐานทั่วไปสำหรับสารปนเปื้อนและสารพิษในอาหารและอาหารสัตว์ (CODEX STAN 193 General Standard for Contaminants and Toxins in Food and Feed) ฉบับแก้ไขปรับปรุงล่าสุด หรือ ภาคผนวก ก วิธีชักตัวอย่างเมล็ดถั่วลิสต์เพื่อวิเคราะห์อะฟลาโทกซิน

5. วิธีวิเคราะห์อะฟลาโทกซิน

5.1 วิธีวิเคราะห์ปริมาณอะฟลาโทกซินทั้งหมดให้ใช้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิธีวิเคราะห์ปริมาณอะฟลาโทกซินทั้งหมด

(ข้อ 5.1)

ข้อกำหนด	วิธีวิเคราะห์ ^{1/}	หลักการ
ปริมาณอะฟลาโทกซิน ทั้งหมด	เอโօเอชี (AOAC) 991.31	อิมมูโนแอนฟินิติคอลัมน์ (Immunoaffinity column; Aflatest)
	เอโօเอชี (AOAC) 993.17	โครมาໂගرافีแบบชั้นบาง (Thin layer chromatography)
	เอโօเอชี (AOAC) 975.36	โรเมอร์มินิคอลัมน์ (Romer minicolumn)
	อีเอ็น (EN) 12955 ไอเอสโอ (ISO) 16050	โครมาໂගرافีของเหลวสมรรถนะสูง ที่มี โพสต์คอลัมน์ดีไรเซชัน และอิมมูโน- แอนฟินิติคอลัมน์สำหรับทำความสะอาด (HPLC with post column derivatization and immunoaffinity column clean up)
	เอโօเอชี (AOAC) 979.18	ฮอลล่าเดย์-เวลากาสโค มินิคอลัมน์ (Holaday-Velasco minicolumn)

5.2 กรณีที่ไม่สามารถใช้วิธีวิเคราะห์ปริมาณอะฟลาโทกซินทั้งหมดตามตารางที่ 1 ให้เลือกวิธีอื่นที่พิจารณาแล้ว
ว่าเป็นวิธีวิเคราะห์ที่สามารถตรวจสอบวิเคราะห์อะฟลาโทกซินที่ปริมาณเท่ากันหรือต่ำกว่าค่าปริมาณ
อะฟลาโทกซินสูงสุดตามข้อ 3.1 และเป็นวิธีที่มีคุณสมบัติการใช้งาน (performance characteristics)
เหมาะสม และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

5.2.1 เป็นวิธีวิเคราะห์ที่ประกาศโดยองค์การแห่งชาติ หรือองค์กรระหว่างประเทศด้านมาตรฐาน หรือ
ตีพิมพ์ในเอกสารคู่มือ หรือสิ่งตีพิมพ์ที่เป็นที่ยอมรับระดับสากล

5.2.2 เป็นวิธีวิเคราะห์ที่มีผลการประเมินความใช้ได้ (validation) ของผลการทดสอบว่ามีความถูกต้อง
และเหมาะสม โดยห้องปฏิบัติการที่มีการร่วมศึกษากับเครือข่าย (collaborative study) ตามหลักเกณฑ์
ที่สอดคล้องกับองค์การนานาชาติซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป

^{1/} วิธีวิเคราะห์ให้อ้างอิงเอกสารฉบับล่าสุด

5.2.3 กรณีไม่มีวิธีเคราะห์ตาม 5.2.1 หรือ 5.2.2 ให้ใช้วิธีเคราะห์ที่ได้ประเมินความใช้ได้ของผลการทดสอบว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมโดยห้องปฏิบัติการที่มีระบบคุณภาพแห่งเดียว (single laboratory validation) ตามหลักเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับระหว่างประเทศ

5.2.4 ชุดตรวจสอบของฟลาโทกซิน (aflatoxin test kit) ให้ใช้กับการคัดกรองเบื้องต้นสำหรับการควบคุม และการตรวจสอบของฟลาโทกซินโดยผู้ผลิตเมล็ดถั่วลิสงตามข้อ 3.2.2 โดยต้องเป็นชุดตรวจสอบที่ผ่าน การประเมินความใช้ได้

ภาคผนวก ก

วิธีซักตัวอย่างเมล็ดถั่วลิสงเพื่อวิเคราะห์คลາทอกซิน

(ข้อ 4)

ชักตัวอย่างเมล็ดถั่วลิสงเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของรุ่นใหม่ๆ มากที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ ตามหลักวิชาการ ดังต่อไปนี้

ก.1 ตัวอย่างที่สูมเก็บในแต่ละจุด ต้องมีน้ำหนักประมาณ 200 g (กรัม)

ก.2 จำนวนจุดที่ต้องลุ่มเก็บตัวอย่างขึ้นกับขนาดของรุ่นตามที่แสดงในตารางที่ ก.1 และ ก.2

ตารางที่ ก.1 แสดงขนาดรุ่น น้ำหนักของส่วนที่แบ่ง จำนวนจุดที่เก็บตัวอย่าง น้ำหนักตัวอย่างรวม
ในรุ่นที่มีน้ำหนักเกิน 15 ตัน

(ข้อ ก.2)

ขนาดรุ่น (ตัน)	น้ำหนักหรือจำนวนส่วนที่แบ่ง (sublots)	จำนวนจุดที่เก็บตัวอย่าง	น้ำหนักตัวอย่างรวม (กิโลกรัม)
> 500	100 ตัน	100	20
> 125 – 500	5 ส่วน	100	20
> 25 – 125	25 ตัน	100	20
> 15 – 25	1 ส่วน	100	20

ที่มา: คู่มือการให้บริการตรวจสอบและออกใบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก, กรมวิชาการเกษตร (2555); Commission Regulation (EC) No.401/2006; Commission Regulation (EU) No.178/2010; ภาคผนวกของเอกสารมาตรฐานทั่วไปสำหรับสารปนเปื้อนและสารพิษในอาหารและอาหารสัตว์ (CODEX STAN 193 General Standard for Contaminants and Toxins in Food and Feed)

ตารางที่ ก.2 แสดงขนาดรุ่น จำนวนจุดที่เก็บตัวอย่าง น้ำหนักตัวอย่างรวม และจำนวนตัวอย่างส่งห้องปฏิบัติการ ในรุ่นที่มีน้ำหนักไม่เกิน 15 ตัน

(ข้อ ก.2)

ขนาดรุ่น (ตัน)	จำนวนจุดที่เก็บ ตัวอย่าง	น้ำหนักตัวอย่างรวม (กิโลกรัม)	จำนวนตัวอย่างส่งห้องปฏิบัติการ
≤ 0.1	10	2	1
$> 0.1 - 0.2$	15	3	1
$> 0.2 - 0.5$	20	4	1
$> 0.5 - 1.0$	30	6	1
$> 1.0 - 2.0$	40	8	1
$> 2.0 - 5.0$	60	12	2 ตัวอย่าง ตัวอย่างละเท่าๆ กัน
$> 5.0 - 10.0$	80	16	2 ตัวอย่าง ตัวอย่างละเท่าๆ กัน
$> 10.0 - 15.0$	100	20	2 ตัวอย่าง ตัวอย่างละเท่าๆ กัน

ที่มา: คู่มือการให้บริการตรวจสอบและออกใบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก, กรมวิชาการเกษตร (2555); Commission Regulation (EC) No.401/2006; Commission Regulation (EU) No.178/2010; ภาคผนวกของเอกสารมาตรฐานทั่วไปสำหรับสารปนเปื้อนและสารพิษในอาหารและอาหารสัตว์ (CODEX STAN 193 General Standard for Contaminants and Toxins in Food and Feed)

ก.3 กรณีตัวอย่างที่อยู่ในบรรจุภัณฑ์สูญญากาศ

ก.3.1 รุ่นมีขนาดเกิน 15 ตัน ให้มีจำนวนจุดที่ต้องสุ่มเก็บอย่างน้อย 50 จุด และมีน้ำหนักตัวอย่างรวมเท่ากับ 20 กิโลกรัม

ก.3.2 รุ่นมีขนาดไม่เกิน 15 ตัน ให้มีจำนวนจุดที่ต้องสุ่มเก็บเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนจุดที่กำหนดไว้ในตารางที่ ก.2 และมีน้ำหนักตัวอย่างรวมตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ก.2

ก.3.3 กรณีไม่สามารถซักตัวอย่างตามที่ระบุไว้ในข้อ ก.3.1 และ ก.3.2 ได้ เนื่องจากการซักตัวอย่างทำให้สินค้าเกิดความเสียหาย (เช่น เนื่องจากภาชนะบรรจุถูกทำลาย สูญเสียสภาพสูญญากาศ) อาจใช้วิธีซักตัวอย่างอื่นได้ตามความเห็นชอบของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน และบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน